

بۇتۇن دۇنيا يوقسۇللارنى، بىرلەشكەن!

بالالار كۈتۈپخانىسى. 3 نچى كىتاب

چارلىز-روبىرتس

تۇيۇقسىز
بىر دوستلىك
ۋە
تېڭىز بالاسى

ئوقۇپ تۇرۇپ ئىشلەشكە ئورگەن!

س.س.س. ر. خەلقلىرىنىڭ مەركەز نەشرىياتى

مەسكەۋ - 1925 يىل

ULB Halle

001 810 529

3/1

① Fa 3225

Nur für den Lesesaal

ЧАРЛЬЗ РОБЕРТС

1. СЛУЧАЙНАЯ ДРУЖБА

2. ДИТЯ МОРЯ

ПЕРЕВОД М. АЛИЕВА

на узбекском языке

ЦЕНТРАЛЬНОЕ ИЗДАТЕЛЬСТВО НАРОДОВ С. С. С. Р

Москва, Никольская, 10.

بۇن دۇنيا يوقسۇللارنى، بىرلەشكەن!

3 كىتاب

بالالار كۇتۇبخانىسى

چارلىز - روبىرتس

1927/
863

تويوقسان بىر دوستلىق

ۋە

تىگىز بالاسى

ئۆزبەكچەلەشدرگۇچىسى: م. غەلىپىف

س. س. س. ر. خەلقلەرىنىڭ مەركەز نەشرىياتى

مەسكەۋ - 1925 يىل

Книга набрана и отпечатана
в 1-й типографии Централь-
ного Издательства народов
СССР. Москва, Никольская, 10
в количестве 4000 экзempl.

Главлит № 42599

Fao 3225

تۇيۇقسان بىر دوستلىق.

كۈلدەن ساۋۇق شامال ئېسىدى. ئەمما بۈتە بالى تۇتۇپ تۇرغان دەريا بويى تىنچ، قارىل ئونۇ كىچىك كەۋدەسىنى سال سۇ ئىچىدە بەخۇزۇر كۈرە ئىدى. ئەمما كۈل ئورتەسىدە ئاق تولقۇنلار بىرىنىڭ كىتىدەن بىرى دەھشەتلىك رەۋشە قۇۋلاش ئىدى.

سالىچە كىچىكە بولۇپ - توغرى شۇ تۈرتە ياغاچ كەلتەگىنى بىر ياغاچ بىلەن قوشۇپ ياسالغان ئو، حوددە ئەتەگىدە بۈتەنىڭ بالى تۇتۇشى ئۈچۈن قولى ئېتىپ تۇرۇلغان ئىدى. سۇ تىنچلىغىدە قايىقىغا قاراغاندە بۇ سال قولايلاق بولۇپ، كۈگەتچىلەر بۇتاقلىرى ئارىسىدەن جۈدە ئۈستاللىق بىلەن قارماق تاشاشغە توغرى كىلەر ئىدى.

ئەمما بۈتە بولسە ھېچ بىر نەرسەگە قارامىدەن تاشلاي بىرەر ئىدى. بۇندەي ھاۋادە بۇقارلىق - بالىلاردە ئۈنچەلىك تەرەڭلىك ھەم بولمايدى. بالىلار ئاچ ئىدىلەر، دەريا بويىدا يىغلىش تۈرۈشەر ئىدىلەر، بۈتە ئولەرنى جۈدە كۈبىلەپ تۇتۇپ ئالەر ئىدى.

بۇ بالىلار ئۈنچە كەتتە ئىمەس ئىدىلەر، بەغزىدە يارم قادەقچا كىلەتۈرغانلار ھەم تۇتۇپ ئالەر ئىدى.

بۇ بالىلار ئۈنچە كەتتە ئىمەس ئىدىلەر بەغزىدە يەرم قاداقچە كىلە نورغانلار ھەم تۇشۇپ قالار ئىدى.

ھازىر بۈتەنىڭ كەتتە ئەرمانى بولسە ئو ھەم ئايدىن ئەمەكىنىڭ بۈتەنىڭ موۋەققەتلىك ئاۋىنى كورماغانى ئىدى.

بو فارييللەرنى بۇ كۈن كىچىقرون، ئۈنگە ئارلاشتىر قاقۇرلار.
ئەمما بوتە، چىن بىر ئاۋچى بولغانى ئۈچۈن تىرچىللەپ تۇرغان
بالقى قارماقنى تارتىپ ئالب سەۋەتچەگە سالە ياتقان مېنوتدەگە
كەيىف قىلەر ئىدى. بەغزىدە ئول بالقى دەريا بويىگە كىچىكە قازق
قاقب باغلاپ قويار ئىدى.

سالىچە ئەمانەت قويولغان ئىكەن بىر تامانى دەريا بويىگە سەل
ئاسىلىپ قالدى. بالانك ئاغرايغىدەن ۋە ئۇنك سىۋىچىلى سەكرەشلە.
رىدەن ئۇجىلپ كىتىپ سۇگە تۇشىدى. بوتە ئوز ئاۋى بىلەن
ئاۋارە بولپ بونى كۈرە ئالمادى ئول ئىندىگە يەرم قاقلىق
فاريلىنى چۇپىگە بايلاپ ئولگۈرە ئالغان ئىدى، بىردەن ئونك ئوك
تامانىداغى توقاي چىتگە كىتگەنگە ئوخشەپ كورنىدى. بوتەنك
يۈرەكى يارىلە يازدى. ئوقايرىلپ قارەب كوردىكى سال بىلەن دەريا
بويى ئاراسىدە كىك سۇ تۇرۇبدى.

سال ئەستە بولسە ھەم ئەنچەك ئاق كۇپوكلەرگە ياقىلاشپ
قالغان ئىدى.

بوتە قارماقنى سىكەن سال ئۈستىگە قويپ، بىر نىچە مېنوت
جىم تورب ئالدى.

بوگون، بوتە ئوشە ئىمىش — ئىمىشلەردەن ئىشتىكەن قىزق
حالىدەردەن بىرىگە ئۇچىرەدى. ئول تەمام قالىترەدى. ئۈنگە خوددى
كولنك بۇتۇن ئاق كۇپوكلەرى ئۈنگە قارشى قوزغالغانغاوخشەدى.
ئول ئىككى مەرتەبە قاتتىق قىچقىردى. ئۇنك تاۋۇشى ھاۋانى ئەررەسنىگەرى
كىسب ئوتىدى. توقاي ياغاچلەرى ئاراسىدەن.

نەمە بوادى سىنىگە؟ دىگەن قورققانراق تاۋۇش كىلدى بو

ئايدىن ئەمە كىنك تاۋۇشى ئىدى ئول بوته كوتكەن چاغدان ھەم تىنر
يىتب كىلدى. بوته قورقوسى بىر نەپەس دەپ قالدى ئول ھازىر
ھەمە ئش نك بەجەرىلىشىگە ئشاندى.

— مېنى سۇ ئاقوزوبدر! سال ئالب كىتەدى! دىب ئەرەزلەگەن
تاۋۇش بىلەن جەۋاب بىردى.

ئەمەكى ياغاچلەر ئارەسىدەن چىقب، ئشنى نېمە ئىكەنلىگەن
كوروب.

ئىي يىي...! «دېدى. سەنى سۇ ئاقوزوبدر! سەن شۇندەي
ھەم بىر قىچقردىكى مېن باتە ياتسەنمى دىب ئويلەبەن. قورقمەي
تور. ھازىر مېن ئالدىڭە بارەمەن، كىيىن كورەمىزكى سال دە نېمە
گوناه بار ئىكەن. قانداي ئول بوندەي ئشنى قىلغان.
ئەمەكى قايق بىلەن سالنى قوۋلاب يىتدى دە قەيتەرب دەريا
بويىغە ئالب كىلدى.

— نېگە سەن قىچقردىڭ، مەنى يا بىردىنى چاقىرسەڭ بولامەس
ئىدىمى؟

— كوردىڭىزكو، ئەمەكى، مېن شاشىلب قالب مەن دە مېن سىزلەر
بوش ئىمەس سىزلەر دىب بىلەم، مەنە شونك ئۇچۇن چاقىرش ئورنىگە
باقىرب يۇباردم.

— خەير، مەقۇل! دىب چىلىمىنى سالا باشلاپ تونىگەك ئۇستىگە
ئۇلتۇردى ئشانەمىن كم، مېن بىر ۋەقتدە ئىكى كىچكىنە گۇدە كىچەلەرنى
كورگەن مېن، سىنگە ئوخشەپ باقىرسەلەر ئىدى، ئوزلەرىنى ھەم ئاتا-
ئانالارىنى شۇنچە مەشەققەتدەن قوتقازغان بولەر ئىدىلەر، ئەمما نېمە

ئۇچۇندىر ئۇلار بۇندەدى باقرماغانلار. ئەگەر ئىستەسەڭ مەن شو ۋاقىدە -
مەنى ئەيتىپ بىرەي.

بوتە، سىيىن قارماقنى ياغاچ ئاستىگە قويۇپ، ئەمە كىيىنى ئىشتىگە
ئوڭلاپ كۆكەت ئۈستىدە ياتىپ ئالدى.

— ئول جودە قىزىق، كۈلە تۇرغان بىر جورە ئىدى. بىتتەسى
بىش يەشەر بولپ بىتتەسى بىش ئايلىق بولغان ئىدى. بىتتەسى كۈل
رەڭدە، ئاقىل ئازغە قارىغانراق بولپ، ئالتۇن ساچلى ئىدى، بويىنى
قاپقىدە بۇتۇن وجۇدى جۇن ئىدى.

بىتتەسى كىچىكىنە قىزچە بولپ، ئىككىنچىسى ئايىق بالەسى ئىدى.
ئولار سال ئۈستىدە ئوز ئىختىيارلەرى بىلەن قوشۇلۇشقان ئىمەسلەر
توغرىسى، ئولەردەن قايسىسى ئارتق قورقە تۇرغاندىر، ئونى ئەيتىپ
بولمەيدى. ئەگەر قىزچە سالنىڭ كۈل بويىدەن قىرلاپ كىتىشىنى بىلسە
ھېچ ئۇلتۇرمەغان بولۇر ئىدى.

ئايىق بالەسى ئوزىنىڭ بىش ئايلىغىغە قارەمەدى بىش ياشلىك قىزچەدەن
ئوز باشلىراق، بىراق ئۇنىڭگە ھەم قىن بولپ ئىشى يەخشى ئىمەس ئىدى.
ئول «سال» غا جۇدە ھەم ئۇيۇقسىز تۇشبى قالپ ئۇندە قىزچەنى
كورۇپ قالدى ئۇنىڭگە باقىرىپ، ئونى سۇڭە تاشلاشغە تىرىشەر دىپ
ئۇيلەگەن ئىدى. ئول ئەلبەتتە مۇنىڭگە قارشى كورەشەر ئىدى نىڭگە، كىم
گۇپۇرب تۇرغان سۇدەن جۇدە قورقەر ئىدى.

بو ئىش بەھاردە سۇ تاشقان چاغدە بولغان ئىدى.
ئايىقچە سو بويىندەغى ئاۋناپ ياتقان ياغاچدە ئوينەپ تۇرۇپ
ئىدى. بىردەن ياغاچ ئاغناپ تۇشۇپ كىتتى. ئونى بىلەن بىرگە ئايىقچە
ھەم ئاقدى. ئايىق ئاناسى جودە ئوزاقدە ئىدى.

شونڭ ئۇچۇن ئول قىرچە ئاياسىن ئومىدى بىلەن غىگىلىلەق
باشلەدى. قىرچە كىچىكە بولب كورونوشى قورقونچلى بولمەسە ھەم
ئايىق ئۇنى سال ئىگەسى دىب بىلەر ئىدى. ياوايسى ھەيوانلەر، كورنىشە
ھىچ گۇناھسىز بولب كورنىگەن كىچىكەگە تىگمەي باشلەساك كوپىنچە،
قورقونچلى بولغانىنى بىلەرلەر.

ئەمما ئۇ نىمە قىلسون؟ يومالاق ياغاچ تونىكەگىدە سوزوش قىيىن
ئىدى؛ ئاقومى ئونى سالغە ياقىن كىلترگەندە ئودەرەۋ سالغە ئوتب
ئالدى.

قىرچە ھەم مىنوت سەين ئايىقچەنڭ ئوزىگە ھۇجۇم ئىتب تىلەپ
ئالېشىنى كوتەر ئىدى. بولمەسە نىگە ئول سالغە منب ئالدى؟
ئايىقچە، قىرچەنڭ ئوزىنڭ ئويىدا ئوينەپ يورەتۇرغان جۇندەن
يەسەلگەن ئوينىچاق قۇرچاغى دەن ئازگىنە كەتتە ئىدى، ئوزىنڭ ئايىقچە
سىيغە «توردى» ئىسمىنى بىرىپ قىرچە ھەر ۋەقت ئوينەر ئىدى.
ئەمما ئايىقچەنڭ يالتىرەپ تورغان قارا جۇنلارى «توردى» نڭ
ئاق ساچىغە ئوخشەمەي كىچىكە يانق كوزلەرى ھەم ئول يەخشى
قوغۇرچاق تۇمشۇغىنى ياساتقان، يالتىراق مونچاقلەر كەبى ئىمەس
ئىدى. قىرچە بىر نىمە بولشىنى كوتەر ئىدى.

«قاچان ئانام كىلپ مىنى ئالب كىتەر ئىكەن؟» دىب ئويلەر ئىدى.
ھازىرغەچە تىنچ سۇزۇپ تۇرغان سال بىردەن تىبىرەنپ كىتتى.
كۇچلى ئاقوم سالنى تىبىرەتتى، ھوددى ھازىر مەيدە — مەيدە بولوب
كىتە تورغانغە ئوخشەتتى. ئايىقچە ئولتۇرۇپ سۇزۇپ كىلگەن
ياغاچ تىزدە ئاقوم بىلەن سال دەن ئەجرەلپ كىتتى. ئونى ھەم ئوياغ
بوياقغە ئاغدەرىپ ئەيلەنتەر ئىدى.

ئەيقچا سارچەگە چىقىپ ئالدى، قزچە بولسە ھازىر كىلىپ مەنى تىشلەيدى، دىيىپ كۈتۈپ
قورقۇپ تۇردى.

ئۇنى كورب ئۇندەن ۋەقتىدە چىقىپ كىتكەنىگە ئايىچە جۇدە
سويۇنب كىتكەن بولسە كىرەك.

ئاقۇم سالنى دەريانىڭ تەگى ئوتگور تاشلار چەچلىگەن جايىگە
ئالب باردى. تاشلارنىڭ تېشى باشقە ۋەقتلەردە سالنىڭ تەگىنى كېسىپ كېتە-
لەر ئىدى، ئەمما ھازىر دەريا تاش تاش تاشلارنى پەسندەراق قالغان ئىدى.
سۇ تاشلار ئۈستىدە ئەيلەنب شالدرەب سالگە چەچىرەنى. سالنىڭ فەقەت
ئورتەسىگە قۇرۇق قالپ ئويىرگە تۇلقۇنلەرىيىتە ئالمەدى، ئايىچە ئوز
بورچەگىدە ئىگرەب بۇتۇن بەدەنى بىلەن تىرەب ئۈشەيىرگە قاراپ جىلدى.
قارشى بورچەگەدەن ئۈشەيىرگە قىرچە ھەم ئىمگە كەلەب بارا
باشلەدى. ئول تۇلقۇنلەرنىڭ دەھشەتلىنى كورۇپ ساقاۋالەنب قالدى.

ئىككىلەسى ھەم بىر پەيتدە ئورتەسىگە يېتىپ ئالدىلەر. ئولەرنىڭ
ئىكەۋى ھەم ئولەرىنىڭ يەلغوز بولماغانلەرى ئۈچۈن سۇيىشەر ئىدىلەر.
قىرچە قەيىرلىب بىر تۇرلى يىغى ۋە ھەم تاۋشى بىلەن ئايىچەنىڭ
بۇيىنىنى قوچاقلاپ ئالدى ئايىچە ھەم تارغىنە قارە بورىنىنى قىرچەنىڭ
قولتوغىغە تىق قورقۇنچىلى سۈنى كورمە دىگەن دىك بولدى.
ئول يولداشنىڭ تىزەسىگە چىقىپ ئالماقچى بولدى، ئەمما يولداشى
بونىڭ ئۈچۈن كىچىكلىك قىلىپ قالدى.

ئون مېنۇتدەن سوڭ تاشلاردەن ئوتىدى. ئىندى سۇ ھاۋالقەدى
يالغۇز كۇپۇكلەنەر ئىدى، سال تەغىن سېكىن ئاقە باشلادى.

ھەر ئىككى يوللۇچى ھەم ئوز قورقۇنچىلەرىدەن تۈزەلەب، بىر-
برىگە خەيرانلىق بىلەن قاراشدىلەر. ئايىچە قىرچەنىڭ تىزەسىدەن
تۇشب پاخماق جۇنلى ئارقە ئاياغى بىلەن ئولتۇرۇپ ئالدى. ئول
قورقۇپ بران نەرسە كۈتەگەندە ئۇيەلەپ قاراپ توردى.

قزچە ئايىچەنك ئوندەن ھامان قورقۇپ تۇرغانىنى سىزدى.
قزچە ئۇنگە ئەللە قەچان ئورگەنب قالدى. قزچە ئونك ئوزىدەن
كۇمەك سورەش بىلدى، ۋە ئۇنى بىلەن ئويىدەغى تۇردى قوغۇرچاغى
دەى ئوينەماقغە تەيىر ئىدى.

ئىر كەلەپ بولسە ھەم بويۇق بىلەن قزچە ئايىچەننى چاقىرە باشلەدى:
«تۇردى، تۇردى. بىرى كىل!»

ئو ھىچ ئارتقچە تەكەللف قىلپ ئولتۇرمەى يانىغە تارتىپ تىزەسىگە
ئوتقوزوب ئالدى.

ئايىچە ھەم ياقىلى ئىغلىقنى سىزىپ، تارتىمەدى، قزچەدەن ئادەمدەگى
يامان ھىد كىلپ تۇرسە ھەم ئايىچە ئونك ئىر كەلەشىگە سۇيۇندى.
ئايىچەنك ئاناسى بونىگە بىر نىچە مەرتەبە شو ئادەم ھىدىنى، ھىد -
لەرنك ئىك يامانى دىپ تۇشۇنتۇرغان ئىدى. ئەمما ئايىچەنك بىر قولا -
غىدەن كرىپ بىر قولاغىدەن چىقپ تۇرە ئىدى ئىندى بولسە بۇ تۇنلەى ئىسىدەن
چىقەردى. چەرچەغانلىقدەن جۇدە ئوخلەگوسى كىلەر ئىدى. ئۇل
پاخماق بۇرنىنى قزچەنك تىزەسىگە تىقىپ كوزىنى يۇمدى.

قزچە بو قىزق يەنگى ئۇيۇنچاقنى كورۇپ شۇندەى ھەم سويۇن -
دىكى ئونك باشىغە ئىگىلپ ئالب ھە دىپ ئىر كەلەر. ئىدى ۋە ئونك
ئالتون كەبى ساچلەرى بو ياوايچەنك پاخماق جۇنىگە ئارەلەشپ
كىتىشىدى.

تاشقان دەريا بو جايدە جۇدە ئەستە ئاقەر ئىدى. ئاسماندە قوياش
كورندى. ئايىچە ئوخلەپ قالدى، قزچە ھەم ئۇندەن ئورنەك ئالغان
بولدى. بو يوزى بىلەن ئايىچەنك، جەنوار ھىدى كىلە تۇرغان
پاخماق ئارقەسىغە ئاسىلىنىپ ئوخلەپ قالدى.

ئىك سوڭ سال بر باتغان ئاتەدەغى ياغاچغە ئېلىپ قالب توختەدى،
بالالەر ئويغەنشەدى.

بو ئەرەدە دەريا بويىدە، قورقۇپ ئوزىدەن كىتكەن قىزنىڭ
وہ ئايچەننىڭ ئانالەرى يۇگۇرۇشۇپ يۈرەلەر ئىدى.
قىزچەننىڭ ئاناسى كوردىكى دەرياسالنى ئاقىزىپ بارادى. باشدە ئول
ئوزىنى بالەسى ئەرەسىدەن تاشلەماقچى بولغان ئىدى. بەختىزلىككە
قارشى ئول وەقتىدە ئويلاپ ئالدى. ئول ئوزىنىڭ سوزە ئالماستىغىن
ئىسلەدى، وە قىزىنىڭ سال ئوستىدە خەتەرسىزلىغىن بىلدى.
قىزچەننىڭ ئاناسى سۇ باسقان دالالەردەن كۆكرەگىگە چە سۇغە
باتىپ ئاناسى قوشنى بر قورغانچەگە يىتىپ ئالدى، ئول قورغان
ئىگەسىدە قايق بار ئىدى، قورغانچە بر بەلەندىلىككە بولۇپ سۇ باسما-
غان ئىدى.

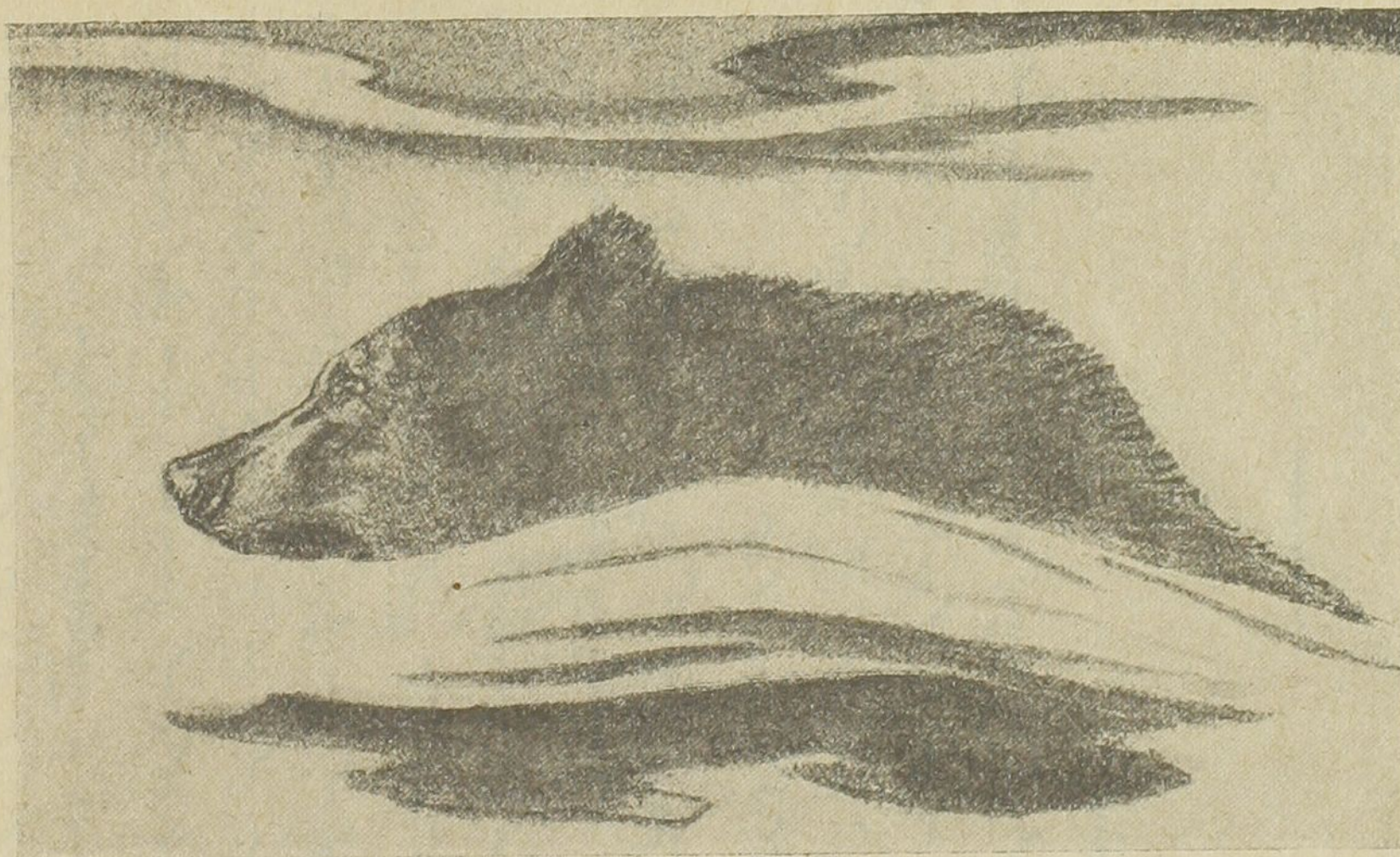
ئىگەسى ئويىدە ئىدى. ئىشنىڭ نىمە ئىكەنلىگىن بىلگۈنچە قويمەي،
قىزچەننىڭ ئاناسى ئۇنى سودرەپ قايق ئالدىغە كىلتىردى.
ئولەر دەريا بويىدەن ئوزۇلۇپ چاۋنى قولىغە ئالغاندەن سوڭ
ئول نىمە بولغاننى سۇيىلەپ بىردى. قوشنىسى تاغنى كۈچلىپراق چاۋ
ئورە باشلەدى، نىگە، كىم ئول تاشقان دەريانىڭ ئارتىق ھەزىل قىلىپ يورما-
ستىغىن بىلەر ئىدى. قايق پەستىگە قاراپ ئاقۇم بىلەن كەتتە تونىگە كىلەر
وہ تامۇرى بىلەن ئوزۇلۇپ چىققان ياغاچلەر ئارەسىدەن ئاقەر ئىدى،
ئاناسى قايقنىڭ ئۇچىدە چوزۇلۇپ ئاپپاق بولۇپ، قىرلەمەي ئالدىغە قاراپ
ئولتۇرەر ئىدى.

ئىككىنچى تورت ئاياغلىق ئانا بولسە ئوز بالەسى ئۇچۇن موندەن
كۈپىراق قورققان ئىدى ئول ئوز ئايچەسىنى قالدۇرغان دەريا بويىغە

كىلدى، كوردىكى جەر تۇشۇپ كىتكەن، يىقىلغان ياغاچ ھەم بىرگە
يوق بولۇپتىر. ئانا- ئايىق سوزوشنى بىلە ھەم بوندەن كورە تىزىراق
يوكورە ئالەر ئىدى. ئىدەمەي ئەچچى بىلەن سۇغە قەرب، سوباسقان
دەريا بويلىرىدەن يوكورە باشلادى، سىنق- پىنقلەر ئارسىدەن وە سۇ
تولغان چۇقۇرلەردەن ئوتە باردى.

ئىك سوڭ دەريا كورونە تۇرغان بىر بەلەندىلىككەن ئاغر- ئاغر
دەم ئالب توختەدى. بو يىردەن سال وە ئوستىدە ياتغان ئىكى بالانى
كوردى. ئوزبالاسىنك قىزچەنك قوينىدە ياتقانىنى كوردى، ئونك
ئالتون كەبى ساچلەرى بالاسىنك قارە جۇنلەرىگە ئورالغان. ئول
بالاسىنى ئولگەن دىب بلدى- ئول قىزچە ئولدورب ئوزى بىلەن بىرگە
ئالب كىتە ياتىدەر دىب ئويلادى، دىھشەت بىلەن قورقۇنچىلىك رەۋشە
يوكۇرۇپ تىپەلىككەن توشب سوگە تۇشىدى. ئەنە شۇندە ئول سالغە
باشقە تامانىدەن قايق بىلەن ئادەملەر ياقىلاشە ياتغانىنى سىزدى. قايق،
ئايوقدەن كورە سالغە ياقىراق بولوب يەنە ئۇندەن كورە تىزىراق
يورەر ئىدى. ئونك يورەگى قورقو وە ديوانەلىككە يارىلە يازدى.
ئو ئويلەدىكم قايقدەن ئاداملەر ئونك بالەسىنى ئوغورلاش وە يا
ئولدورش ئۇچۇن كىلە ياتىدەرلەر دىب ئول بۇتۇن كۇچى بىلەن
سوزە باشلادى؛ ئونك يىلىكەلەرى سونى ئاياغلىرى بىلەن كىسكەندە
ئاغر- ئاغر كوتەرىلەر ئىدى. شۇندە بولسە ھەم ئو ئولگورەلمەس-
لىگن بلدى.

نەھايەت قايق سال گە يىتب، ئۇرۇلدى ئەنچە كىين قايتدى.
قىزچەنك ئاناسى شاشىلە سەكرەدى، قوشنىسى بولسە سالغە
ئىلتىزىپ قايقنى كىتەكە قويەدى. ئەچچى بىلەن ئايەچچەنى ئىتەرىپ

ئانار ئايىق كۇچىنىڭ بارىچە يوزى كىلەدر. وە قوللەرى بىلەن سۇنى ئىتەرگە نىدە
ئوپكە ئاغر - ئاغر كوتەرىلىپ قالادر.

يوباريب، ئاناسى قىزچەسىنى كۆكرەگىگە باسدىدە سىۋىنچىدەن
يىغلاپ يوباريب، بالاسىنى شۇ ھالدا يەنە ئورشان بولۇپ قورقۇتتى.
ئەمما بۇ ئورۇشلەر قىزچەنى قورقۇتمەدىلەر. ئاناسى ئۇنى قايقىغا
سالماقچى بولغانىدە، ئۇ ئايىقىغا قولىنى ئۆزەتەتە باشلىدى.

— مېن «تۇردى» سىز كىتمەيمەن! دېيىپ قىچقىرىپ يىغلايدى.

— ئولتۇرۇڭ، تېز ئولتۇرۇڭ! دېيىپ قوشنى شاشلىدى قەرى ئانا. ئايىق
بالاسى ئارقەسىدەن سۇزۇپ كېلە ياتىدۇ، ئۇنىڭ بىلەن ئوينىغۇچى بولمەيدۇ.
خاتۇن قەيىرلىپ قەرى ئايىقنى كوردى، ئۇ جۇدە ياقىدە ئىدى.
ئۇنىڭ يۈزىگە موزلەدى. ئەگەر ئايىق سالغۇ بىرىنچى يېتىپ كېلسە نېمە
بولەر ئىدى؟

— ئولتۇرۇڭ! دېيىپ قوشنى تاغى بىر قىچقىردى. خاتۇن بىرسە
كەش بىلەن ئۆزىنى قايقىغا سىزدى.

قىزچە ھامان قىچقىرىپ قولىنى ئايىقىغا گە ئۆزەتەر ئىدى.
قايقى شۇندە سالىدەن ئەجرەلغان مېنۇندە ئايىق سالغۇ ھەكەلەپ
ئولتۇرۇپ ئالدى. ھەر ئىككى ئانائىكى ئايىق، تورت ئايىق ھەم سوزىز بىر
بىرلەرنى ئاڭلايدىلەر.

چارلیز روبیرتس

تیگز بالاسی

مسکالہ ریختہ

تيگىز بالاسى.

ئايدىن ئەمەكى «كۈمۈش كۈلۈك» تىنق سۇۋىگە قارماق سالب
بىر قارنى پۇشتى فارىل - بالى تۇتىپ ئالدى. بالى، بېش قاقچە
كىلەر ئىدى.

— زەب بالى ئىكەندە! دىب ئەمەكى بالى تۇتىپ سو بويىگە
تارتە ياتقان چاغدە - ياق بۇغۇلاب كىتە ياتقان بۇتەگە كورسەتەپ،
سويۇنۇپ قويدى.

بوتە ئوزى ئومرىدە كوب بالىلەرنى كورمەگەن بولەپ بۇ
تۇرلى بالىنى ھېچ بىلمەس ئىدى.
شۇنىڭ ئۈچۈن ئۇ.

— شو كەتتە بالقى؟ دىب سورىدى.

— بولمەسەچى، جودە كەتتە!

بو كەتتە دېيىش بوتەگە ناتوغرى كورنىدى. ئۇ بالقنىڭ چرايلىقلىغىن
كوروب تۇرۇبدىر، ئەمما ئۇنىڭ كەتتەلىكى ئۇنىڭگە قىزىق كورنىدى.
شۇندەي بولسە ھەم ئۇ ئەمەكىگە ئوز شوبەھسىنى سويلەمەي، فەقەت
— كەتتە كان؟ ئەنە ئۇ «يېردى» ئويدەي - ئويدەي كەتتە بالىلەر
بار دېدىكو! دىب قويدى.

ئايدىن ئەمەكى بالاغە قەرەب قويىپ:

— سېنىڭگە بوگون سوزلەپ توشونتىر بولمايتورغانغا ئوخشە.

تويۇقسان بىر دوستاق ھەم تىگىز بالاسى 2

يدى. ئول سىنگە ئەيتىپ بىر گەن كەتتە كان لەرى بالق ئىمەس، « كىت »
دېگەن ھەيوان دىدى.

— سۇدە يەشەيدىمى ئەخر؟

— دۇرست سۇدە يەشەشى مەعلوم ئىندى! دىب سوزىگە كۈنگەن
بولدى دە فارىلنى ھۇل ئوتگە ئوردى، يەخشىلەپ تونگە كگە چىلم
چىكىش ئۈچۈن ئولتردى. ئەمە كىنى تۇشۇنمەن دىب دىققەت قلغا -
نىدەن، بوتەنك ماڭلايلەرى بۇرۇشۇپ كىتتى. ئەمە كى سوزىدە دەوام
ئىتتى.

— بىلەسەنمى كىت - بالق ئىمەس نىگە كىم ئو سۇ ئاستىدە
بالقەدى دەم ئالامەيدى. ئواىر گە دەم ئالاش ئۈچۈن سۇدەن چىقىپ
تۇرۇشكە توغرى كىلەدى. ئولەر يەنە بالالەرىنى سىگروە مۇشۇك گە
ئوخشەگەن سۇت بىلەن باققانى ئۈچۈن بالقەردەن بولامەيدى بوندەن
بولەك تاغن... تاغن كۆپ سەبەبلەرى بار.

بوتە: تاغن قاندەى سەبەبلەرى بار دىب سورەدى. ئايدىن ئەمە كى
شۇ يىر گە كىلگەندە ئوزىنك توتواغانىنى بىل سوزنى باشقە ياققە -
فارىلغە كوچردى.

— سەن نىمە دىب ئويلەيسەن، بو فارىل ھەم بالالەرىنى شۇ كىتگە
ئوخشەگەن يەخشى كورۇپ شۇنچەلك يەخشى باقەدىمى؟ مەن ھازىر
ئەيتىپ بىرەمەن ابو فارىل بوندەى ئويلەيدى ھەم. ئۇنك مەكلەب بالالەرى
بولىپ، يىشكە باشقە نەرسە تاپلماغاندە ئولەرنى ئوزى ھەم بىيە
باشلەر ئىدى. كىتتە يالغوز بىر بالاسى بولۇپ، ئول بونگە دونپادە
ھەممەدەن ەزىزراقدر.

شول ئانالار ھەممەسى شۇندەي دەمەنە، سەنك ئاناك بولسە ھەم
شۇندەي كۇ.

بوتە كۇل بۇيەردى. ئەمەكىنك ھەزىللىرىنى تۇشۇنب قالغان
چاغلەرىدە جۇدە ۋەقتى چاغ بولەر ئىدى. ئەمەكى ئولتورغان تۇنگەك
ئالدىغە تۇزۇ كراق ئوڭلاىب ياتب ئالب، كۇتش بىلگىسى تولغان ياروغ
كوك كوزلەرىنى ئەمەكىنك يۇزلەرىگە تىكەت ئالدى.

— كىت بالاسى بىزىك كۇموش كولدەن ئوزاق - ئوزاقلەردە
توغولغان بولب. دىب ئەمەكى سوز باشلەدى. بو شىمالدە ئىدى،
بۇندە ياز قوياشى جۇدە پەست تورەدر، بۇندە بەلەنە موز تاغلەرى
موز دالالەرى بار.

كىتچەنى ئوزى سىلاق قارامتل - كۇلرەك ئارقالق ۋە ئاقمتل -
سەرىخ قارنى بولب ئۇنچە چىرايلىق ئىمەس ئىدى. ئاناسىنك
شاپورلەرى ئاستىدەلغىدە موز تىگىزىنك تولقۇنلەرى تىرەتە ئەلەلە
يەتكەندە ئونى ئاناسى ئىك كوزەللەردەن سەنەر ئىدى.

— موز تىگىزىنك تولقۇنى نىمە؟ دىب يەنە كوپراق پىشەنەن
بۇرۇشتىر «بوتە» سوزنى كىسدى.

ئول پوستون كىگەن «ئىسكىموس» لەرنى بىلەر ئىدى، ئۇنگە
ئانا كىتنك شۇنچە ئشانب ئۇلەرنك بالالەرى ئالدىغە ئەللە دىيشكە كر -
گىزب قويشى جۇدە قىز كورندى.

— موز تىگىزىنك تولقۇنلەرى بو...؟؟ ھەمەنى چەينەب ئاغزىغە
سالب قويسە ئىكەندە!... دىب ئەمەكى باقردى. ئەگەر سەن يەنە
مەنك سوزمنى كىسسەك مەن سويلەمەيمەن، كىيىن سەن ئوزك «بىردى»
دەن سورەسەك قالغانىنى ئول ئەيتىب بىرەر.

— شوندى قىلىپ ئونك ئوزۇنلغى ئۇچ - تورت ئالچىن (گەز) ئىدى. ئەمما خوددى ئونك بۇتۇن بەدەنى فەقەت باشىدىكى بولغانغا ئوخشەپ ئىدى. باشى بولسا فەقەت ئاغزىگە خەلاس. ئاغزى... ئاغزى - يىغە قەدەپ ھەم بولمەس ئىدى نىگە كە ھە دىيىپ ئالب ئاناسىنى ئىمەر ئىدى. ئاناسىنىڭ ئاغزى بولسا يەرم ئاچق ئىدى. ئونك ئاغزى كىك كەتتە ۋوجۇدىنىڭ ئۇچىدىن بىر بولەككى ئاغز بولۇپ بۇتۇن مويىلار بىلەن تولغان ئىدى. سەنگە شۇنى ئەيتىش كىرەككى: ئانا كىت ئىسكى خەقىقى كىتەر ئائىلەسىدىن بولۇپ ئاغزىدە تىشى يوق ئىدى. شۇنىڭ ئۇچۇن ئولەرگە فەقەت شورە بىلەن باقىلىشقا توغرى كىلەر ئىدى. شو يىردە ئەمەكى توختالاب خوددى «ھازىر سەن ئەلبەتتە مېنى قىلمايىگەنمە قارەماي سوزمنى كىسەسەن» دىگەندە قىلىپ قەدەپ قويدى. ئەمما بوتە ئانا كىتنى قاندى شورەيىشىنى جودە سورەش ئىستەسە ھەم توقتەيدە بۇتۇن كوزى بىلەن ئەمەكىگە قاراي باشلىدى. شۇنىڭ ئۇچۇن ئەمەكى دەۋام ئىتتى:

— بىلەسەنمى، كىتەر جۇدە ئوزىگە ياراشەر بىر شورە بىلەن باقىلارلار. ئول ھەم بولسا تىگىردە ساناقسىز كۆپ ھەر خىل مەيدە ھەيوانلەر يەشەيلەر: يۇمشاق تەنلىكلەر، مەيدە قىشقىش باقە، قۇرت كەبى تۇلقۇن ئالب كىلەپ، ئالب كىتە تورغان جەنۋارلار. كىت شوندى ئاغزىنى كىك ئاچىپ ياشار، بو كىچىك مەيدە سوزۇچىلەر ئونك ئاغزىغا سوزۇش كىلىشەدى بو بىر جەنۋارنىڭ ئاغزى ئىكەنلىكىگە ھەم بىلمەيلەر. بو يىردە بولەر كىتنىڭ ئوزون مويىلارنىڭ ئاراسىغا توشۇپ ئۇچلەرى چاچاق ئۇچىدە بولۇپ تىگەن قىلەر ئاراسىدە ئېلىنىپ قالىشادى.

ھەر ۋەقت كىت دەنگە سەلك بىلەن كەتتە تلىنى چقارب ئاغزىنى
ياپقاندە سۇنى مويلاۋلەرىنىڭ ئاراسىدەن ئىلە كەن ئوتقازغاندە
ئۆتكەزدەدى.

بىر يۇتۇم يۇمشاق تەنلىك، قۇرت ۋە شۇنگە ئوخشاغان مەيدە -
چۇيدەلەرنى يۇتىپ بولۇپ كىت يەندەن ئاغزىنى ئاچىپ تاغنى يىتەرلىك
مقداردە تىرك رىزىقلىرى توپلانغۇنچا كۇتىپ تۇردى.

شۇندە قىل ئانا كىت ئۇنى كىتچە ئىمەر ئىكەن ئەستە ئاۋەت
قىل ئالەدى. شۇ ئارەدە ئول ھەر بىر نىچە مەنۇتدە باشىدەغى دەم ئالە
تورغان تىشىگى يا بۇرنى ئاراسىدەن مەيدە سۇ تامچىلەرىدەن بىر «فانتان»
چقارىپ تۇردى. بو ئۇنىڭ دەمى «بوغ» گە ئەيلەنىپ كىتەر ئىدى.
باشى كەتتە كىتچە بولسە ئول ھەم ئاناسىنىڭ يانىدە ئۇنگە تەقلىد
قلىغاندە كىچىگىنە فانتان چقارىپ تۇردى.

ئەمما بۇندە ئوزى كرە تورغان ئاۋەت مۇندە كەتتە ھەيوانغە
ئەلبەتتە يىشمەس ئىدى شول كىتەرنىڭ ئوزۇنلغى (8) سەكر سارپىندەن
ئوزۇنراق بولۇپ، ئەنە ئو دەريابويىدەغى سەرايدەن ئۇچ مەرتەبە ئوزۇنراق
ئىدى، بو ئاۋەت ئۇنگە ئەلبەتتە بىر تىلەم گىنە ئىدى دە.

ئول ئوز ئوغلىنىڭ تويغانى بىلگەندەن سوڭ ئۇنگە بىر ئەلامەت
قلىدى كىم ئول ھەم تۇشۇندى. ئول بىر ئاز ئوڭغە بۇرۇلۇپ ئىدى،
ئاناسى ئوزىنىڭ كەتتە دۇمىنى ھاۋاغە كوتەرىپ سىكىن كوك سو ئاستىغە
چو كولىدى. كىتچە ھەم ئۇنىڭ شاپۇرلەرىدەن نەرى بارمەدى. تىگىز
ئاستىدە ئۇستىدەن كورە كوبراق مەيدە جەنۋارلەر بار ئىدى. سىكىن
بىر جايدەن بىر جايغە كوچۇپ، ئانا كىت بىر نىچە گەل ئاغزىنى
ئاچدى، ھەر ئاچىپ ياپقانيدە ئاغزى تاتلى يۇمشاق تەنلىك بىلەن

ئۇلار ئىدى. شۇندەي قىلىپ ئۇ، ئۇ مەيدەتىڭىز جەنۋارلار ئىدەن پوت غەنە
ئىمەس جۇدە كۆپ يۇتۇپ يۇبۇردى.

يوشاق تەنلىك لار ئارقاھرىدىن كىت مويلاۋىنىڭ تىشىكى يىڭىلەن
بىل جۇدە تەنچىسىز لەن، قورقۇپ، ھەر قەيسى بىرى قارا، بىرى
سۇيۇق نەرسە چاچىپ، ئۇلارنى كۆتۈپ تۇرگەن ئۇلۇمدەن قۇتقازدۇر
دېيىپ ئىشانغان بولار ئىدىلەر.

بۇ كۆك تىڭنى ھەممەسى قارە بىر تۈسكە كىرىپ شۇندەي بولار
ئىدىكىم كىتچە ھىچ نەرسەنى كۆرەلمەسەن ئانا كىتگە سىڭىپراق
تۈرۈپ، ئالار ئىدى. ئەمما ئۇنىڭ كۈچلى سۇزغىچلەرنىڭ بىر - ئىككى
ئورۇشى، كەتتە پاراخودنى وينىتىدەي بىر مېنۇتتە جەنۇبىگە قەدەپ
جۈنە ياتقان زىچ مەيدە «دورس» (1) تويلىرىگە ئەيلەنەتتى بولۇپ بىرەر
ئىدى.

بوتەنى ئاغزى ئوز ئوزىدىن سوراغ ئۇچۇن ئاچىلدى.
— دورسى نىمەسى؟

بۇ «ساروينىكە» گە ئوخشاغان بالق دە - دېيىپ شاشىلىپ بىلەتتى
قويدى. ئۇلار شۇندەي ساناقتىن تويلىرى بىلەن سوزۇشە دىكى،
بەغزى ۋەقتدە ئۇلارنى تۇلقۇن تىڭى بويىگە چىقارپ تاشلاسا ئورالپ
تاشلانغان ئۆتكە ئوخشاش ئۇزۇن - ئۇزۇن جايلەردە چوزۇلۇپ
ياتشەدى. شۇندە ئۇلارنى ئىشغانچىلەر ئەرەۋەلەرگە يۈكلەشە ئالپ
بارىپ يىرگە ئەخلەت ئورنىگە سالىشەدى. ئەنە شۇندە ئانا كىتگە
ھەم تويىش جۇدە يىڭىل بولار ئىدى. ئۇ دەنگەسەك بىلەن
[1] بىر خىل مەيدە بالق.

تۇلقۇندىن قىمىرلاپ قويىپ بىردىن جايىدە قاتىپ قالدى دە سەكىن ئوز
بالاسىنى سۇزغىچى بىلەن ئىتەرىپ قويدى.

ئول بىر قىزىق كۆرۈنۈشلى خەيواننى كۆرۈپ قالدى ئول دۇرىلەر
بىلەن بىر قاتاردە تۇرۇپ ئالب ھەدىب ۋەقت - ۋەقتى بىلەن ئاغزىنى
ئاچىپ ئۆلەرنى يۇتەر ئىدى. ئول خەيوان ئاچق - كۆلرەك تۇسلى
بۇل ئوزونلغى ئىككى سارۋىن، تۇمشۇغىنىك ئالدى ياغىدە ئوزۇن، ئوتكۇر
بورالغان بىر شاخى بولۇپ ئوزونلغى ياقىن بىر سارۋىنچە كىلەر ئىدى.

ئەمما بو غەجايىب مەخلۇقنىڭ فەقەت ئۇستى كىنە قۇرقىچلى.
خەقىقەتدە بولسە ئو ئوز قوشىنلەرىنى ھىچ رەنجەتمەك ئىستەمس
ئىدى. شۇندەي بولسە ھەم ئانا كىتەگە ئونىڭ شاخى ياقمادى: ئول
ئونىڭ ئونىڭ دوشمانى بولغان، «خەنجەر بالقىنى» ئىسلەتتى. كىتچەنى
قوينىغە ئالب ئول يات جەنوارغە ھۇجۇم ئىتتى. ئونىڭ كىچىكە تونغوز -
نىڭ كۆزلەرى ئالايب كىتەپ قورقۇپ تىزگىنە «دۇرى» تودەسىنىڭ
ئاراسىغە ئورۇپ قاچتى.

ئانا كىت سو ئاستىدە ئون، ئون ئىككى مىنۇت تورۇپ ئويلەدىكى
ئوزى كۇ تاغىن ئون - ئون بىش مىنۇت تۇرسە بولەدى ئەمما بالاسىنىڭ
دەمى قەيتەدى.

بوتە بىر سقىلىپ ئالدى. ھاۋاسىز تورۇش فەكرىنىڭ ئونىڭ ئىشتىلى
ئاغىز تۇيۇلدى ئەمەكى.

— سەن بولسەك كۇ ئىككى مىنۇتدەن سوڭ ئولەردىك كويە «ئەمما
كىت جودە بولەكچە تۇزۇلگەن. ئول بىر يولى ئوزىگە بىر قانچە
ۋەقتكە كىرەكلىك ھەۋانى غەملەپ ئالار، بىلەسەنمى «بو قاندەي ئۇلەر
ئۇچۇن قۇلاي» دېدى.

بو كۇتۇلمەگەن بولس چقب، ئانا كىت گە دەھىمە توشردى.
بو ئەجايىب نەرسە گە ياقىلاش قالدرد.

ئانا، بالا سو ئۇستىگە چقب ئالب تىچكەنە فانتان دەى بۇزۇق
ھەوا ۋە پەرلەرنى ئوپكەلەرىدەن ساچب ياتب ئالدىلەر. ئىچكە ئىدەى
كىتچەنە دەھخانىسىدەن ھەم ئاناسىنىڭ چىرايلىق فانتانى قانارىدە چىقب توردى
كىتچە ھەمە ۋەقت ئاچ، نىگە كم ئۇنگە ئەۋەلگى دەى تىز ئوسوشى
ئۇچۇن جۇدە كوب تاماق كىرەك، ئو ئاناسى سۇست تۇلقۇن ئۇستىدە
قىرلاب ياتب ئوخلاب ياتقاندا يەنە ئىمشىگە باشلەدى.

كومكوك كوكدە قىچقىرىش بىر نىچە ئاق قوش ئۇچۇش
كاھاتتىق تۇلقۇنلەردەن بىر بالى تۇتىش ئۇچۇن شولپىللىش
سىزگە ئورولەر ئىدىلەر.

ھوز دالەسىدە بىر نىچە سارىن نەرىدە ئۇچتەتت بالى ياتش
ئوزاقدا يەنە باشقە «كىت» لەرنىڭ فانتانلەرى كورۇنەر ئىدى.

كەتتە «كىت» سو ئۇستىدە ئىكى - ئۇچ مېنوتدەن كوپراق
تورالمەيدى. ئۇمىنىڭ كوپىنى ئو سو ئۇستىدە ئۇتكەزەدى. ئانا كىتمىز
بالاسى بىلەن تىز - تىز سو ئۇستىگە ئولەرنى ئاچلىق تاغى بولەك بىران
ئاوقات تاپب بولا تورغان جايغە سۇرۇلشكە مەجبۇر ئىت-كونىچە،
چىقىش ياتالەر ئىدى.

ئانا كىت حازر مۇدرەگەن بولسە ھەم قاراۋۇللىق قلادى. ئوزىنىڭ
قارە باشىنى بۇتۇنلەى ۋە ئارقەسىنى سۇدەن چىقىرىپ ياتب ئالب
قىرلاب توروب، بىردەن سودەن چىقارغان ئاق ساچلارى توزولغان
ۋە قارا داغلىق بۇرنىك بىر باش كورۇپ قالدى. ئۇل ئۇنى دەرۋە
تەندى، ئۇل ئاق «ئاق» ئىدى. ئاق ئونىڭ بالاسىغە ھۇجۇم ئىتىش

ئۇچۇن كىچىك، ئەمما ئانا مەرى ۋە ئىختىياتى بىلەن ئۇنىڭ قوشنىلىقى
ھەممان ھەم ئۇنىڭگە مەقسۇل بولامەدى.

ئول ئوزىنىڭ ئۇلۇغ گەۋدەسىنى قەيرىبى بالاسىنى بو ئاق
سۇزۇچىدەن ياشردى دە ئەچچىغان، يانې تورغان كوزىنى ئۇندەن ئالمادى.
ئايىق سوزە تورغان موز دالەلەرىدە ئىت بالىلەرى ئارقەسىدىن
قوۋار ئىدى. بىردەن ئول شۇمغۇب بىر نىچە مېنوتدەن سوڭ موز
دالەسىنىڭ خوددى بويىدەن چىقدى. ئو، ئىك يەقندەگى ئىت بالىنى
سۇگە تۇشۇپ تۇرغان چاغىدە بويىدەن بوغۇب ئالدى.

ئىت بالىنىڭ بەختىزلىقى ئانا كىت گە سىزلامەدى، ئايىق ئۇنىڭ
قىمەت بەھالى ئوغلەن جۇدە ئوزاقدە ئىكەن ئۇنىڭگە ئەخمەق ئىت
بالىلەرنىڭ قەنىچەسىنى بىسە بەرى بىر ئىدى. بو ئەرەدە بۇغ چىقارېب
تورغان بىر عەجايىب نەرسە كوردى.

ئول ئوزىنىڭ تەجرىبەلەرىدەن بوندەى عەجايىب نەرسەلەر
ئاراسىدە باشقە مەخلۇقلەر بولغانلىقى، ئوزى كىچىكەن، جۇدە قور-
قونچىلى دوشمەنلەر بارلىقى بىلەر ئىدى.

خەۋاتر بولش ئۇچۇن ھەلى دوشمەن جۇدە ئوزاقلەردە بولسە
ھەم ئانا كىت ئۇنىڭ ئارقەسىدەن شۇندەى ھەم قارەدىكى ئازبولامەسە
سۇ چىقەرشنى ئىسىدەن چقارە يازدى. ئول عەجايىب نەرسەنىڭ
قورقونچىلىق بىلەگەن بىر ئوروغداشىغە ياقىلاشغانىنى كوردى.
بو ئەجايىب نەرسەنىڭ باشىدەن بىردەن بىر ئوت ئوچىپ چىقدى.
تۇلقۇنلەر ئوستىنى گولدرەك باسېب كىت ھاۋاگە بەلەن. سەكرەپ
كىتدى. قايتىپ ئاغرىق بىلەن سۇۋگە توشدىكى ئو عەجايىب نەرسە
سلىكنىب بىر مېنوتدە بوتون تىگىز كوپوك بىلەن تولې كىتدى.
شۇندەن سوڭ كىت ياتې قىرلامەدى. ئانا كىت بولسە كوردىكى

ئوغلىنى قويىڭە سۇزغىچى بىلەن قەسب ئالىب سۇ ئاستىگە چۇگدى دە
تىرگەنە كۇچى يىتكۈنچە سۇزب بو يەنكى غەرايىپادەن مومىن
قەدەر ئوزاق كىتەشگە ھەرەكەت قىلدى. ئول تاغىن چايرەك ساعەتدەن
كىيىن سۇ ئۇستىگە چىققانىدە ئو غەجايىب نەرسە ھەمدە باشقە
كىتەلەر كۆرۈنمەدى ئولەر كوك مۇز تاغلەرى ئارقەسىغە ياشرىنىپ
قالدىلەر. ئەمما مونك بىلەن ئوقانالمادى. كىتچەگە دەم بىرش
ئۇچۇن بىر-ئىككى مېنۇتلىك تەختەب شاشىلىپ نارىراقغە سوزشغە باشلەدى.
بىر ئالتى مەرتەبە چىقىپ - توشىپ كىيىن ئول ئوزىنى تىنچلىق دە بىلدى.
ئىك سوڭ ئول بىر كەتتە بوغازنىڭ تاغلەر بىلەن ئورالغان
ئاغزىدە توختالدى.

بويىردە ئۇنىڭ ئوزىنىڭ يەخشى كۆرگەن تەماغىن تاپشغە بەخت
ياردەم بىردى. كوك تۇلقۇنلەر ئۇستىدە ھەر بىردە پوشتىراق
بىلىگىلەر كۆرۈنەر ئىدى. سۇنى موندە بويەغان ھازىرغى عاددى
قىش باقلەرنىڭ بىران ئۇرۇغلەرىدەن بولغان كىچىكە دەريالەردە بولا
تۇرغان قىش باقلەر ئىدى. ئانا كىت ئۇلەرنىڭ ئاراسىدەن ئاغزىنى
ئاچىپ سىيىن سوزە باشلەدى. ۋەقت-ۋەقتى بىلەن ئول چاغلەرىنى باسب بىر
ئىككى يۇتۇملىق قويەردە كىچىكە كۆزلەرىدە قوۋانچ يىلىگىسى كۆرۈندى.
بو تاماقتى بىر كىتەكىنە يەخشى كۆرمەيدى. ھاۋادە
قانات تاۋۇشلەرى ۋە قىچقىرىشلەر ئىشتىلەر. ئىدى ئاق قۇشلەر
سۇزۇش شۇمغۇش بىر ئوز ئارە ئاو ئۇچۇن تالەش بىر ۋە تۇلقۇنلەردە
ھەم بو قىش باقلەرنى ئاۋالەب يۇرغان بالقلەر كۆرۈنەردى. ئانا -
بو ئەجايىب نەرسەگە يەقلىشەش قالدۇر.
بو كۇتۇلمەگەن بولب چىقىپ، ئانا كىتەكە ۋەھىمە تۇشردى،

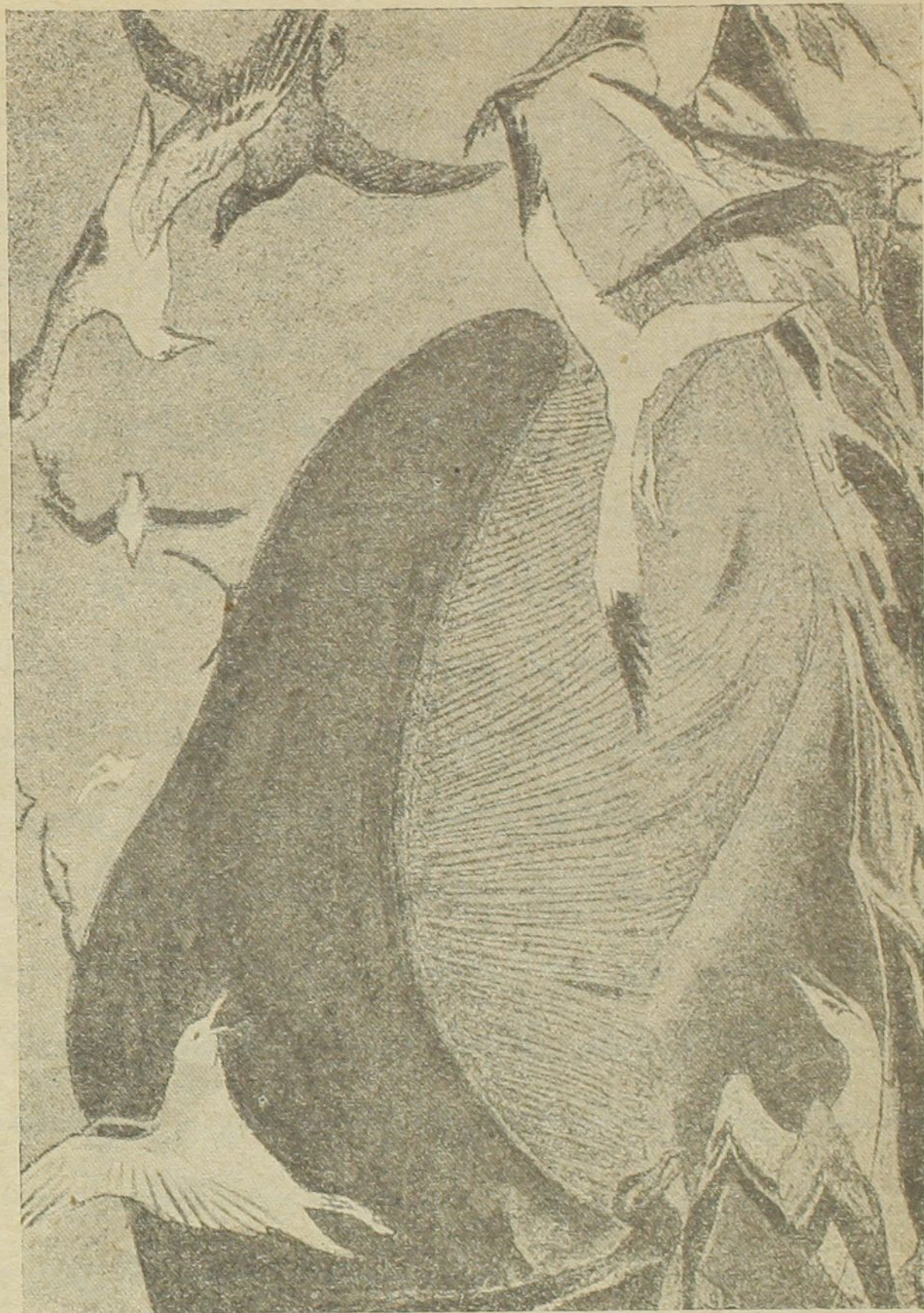
كىت بو توپەلەكلەرنىڭ ھەممەسىگە تازا قاراپ تۇرسە ھەم ھېچ بىر قورقۇنچىنى سىنمەدى.

ئۇل ئىندىگىنە ئۆزىنى تويغان سىرىپ تورۇپ ئىدى بىردەن شو قىشقىش باقلەر تودەسىنىڭ ئارەسىدە بىر ئوزون نەرسە كورنىدى. بو قىلچ - بالق ئىدى.

ئانا كىت بو كىتچەگە ھۇجۇم ئۇچۇن ئوز، ئوزون بورىنىنى ئالدىغە توغرىلەپ تورغان بو ياۋۇز ئەپتىنى كورۇپ دەررەۋ تەنىدى. ئۆزىنى كەتتە لىگىگە ۋە قوپاللىغىغە قەرامەتى تىز يورۇشكە ئۈستە ئىدى. ئۇ چاققانلىق بىلەن قىلچ - بالق ۋە بالاسى ئاراسىگە توشىپ ئالدى. تاغىن خوددى ۋەقتىدە كىرىپ ئالدى. بولمەسەچى ئۆتكۈر پىچاق كىتچەنىڭ خوددى يۈرەكىگە كىرە ئىدى. ئىدى بولسە ئۇ پىچاق ئۇنىڭ ئۆزىنىڭ يانباشىغە سۇقىلىپ كىتتى.

ۋەخىش بالق ئۆزىنىڭ دەھشەتلى قورالنى تارتىپ ئالب، چاقماقدە تىزلىك بىلەن قەيرىلەپ ئىككىنچى مەرتەبە ئىستەگەن ئاۋىگە ھۇجۇم قىلدى. ئەمما ئانا كىت بالاسىنىڭ سوزغىچلەرى ئاستىدە ساقلاپ يەنەدەن ئوز ۋەقتىدە ھۇجۇم دەن ساقلاپ تاغىن يانباشىغە قاتتىغ بىر جەراھەت ئارتىردى.

قىلچ - بالق ئىلانغە ئوخشەغان قايشاق ۋە چاققان كىم خوددى بىر زۇمىدە ھەر يىردە ھازىر كورۇنەر ئىدى. ئانا كىت كوپۇكنىڭ گىردابىدە قورقۇپ بالاسىنى قولتۇغىغە ئالب ئەيلەنەر ئىدى، بو تارتىشما چاق ئورنىدە بۇتۇن سو ئاغدەر، تونىلەر بولۇپ كىتتى. ئىك سوڭ بالاسى ئۇچۇن قورقۇش دەن، يەرلەرنىڭ ئاغرىشىدەن جىننى بولۇپ، ھوشى كىتەپ بىر يۇگۇردى خوددى يۈزى تە ھو كوز

ئانا - كيت دُاعزىنى كەتتە ئاچىپ كرىيويىتىگى لەر تودەسى
دُاراسىدە سىيكن يوزىپ كىلە ياتادى. ئەتراپىدە دُاق
چارلاقلەر ئۇچۇش يۇرۇشىدۇر.

ماڭغراغاندەي بولدى. بو بو كوروش ئاق قوشلەرنى قىچقىرىش
ھەواگە ئۇچشە مەجبۇر قىلدى.

ئەت بالقلەر بۇ بو كىرىشنى ئىشتىش قورقغانلەردەن سۇگە
شومغوشىب كىتىدىلەر، ئولوك بالى ئىلەب تىگىز بويىدە يورغان
قەرى ئاق ق بولسە باشىنى تەرىب ھۇركىب خاوانراق بىلەن
قولاق سالىدى.

فەقەت قىلىچ - بالى بو دەھشەت بو كىرىشەن تەپت ھەم تارتىدى.
ئو، يەنىگىدەن كىتچەگە ھۇجۇم قىلىپ تاغى ئورەلماسدەن ئاناسىنىڭ
يانداشىغە سۇقۇب ئالدى.

بوگەل ئىندى ئانا - كىت بۇتونلەي ھوشىدەن كىتدى بالاسى -
كىتچەنە سۇزغىچلار ئاستىدە ساقلىب تۇرۇپ باشى بىلەن ئورۇپ
ئالدىنىڭ باشى ۋە يارم ۋۇجودى سۇ ئاستىدە بولسە جەھلى
بىلەن تولقۇنلەرنى دۈمى بىلەن ئورە باشلىدى. سۇنىڭ قەمرلەشى
قىلىچ - بالىنى يەستەگە توششەگە مەجبۇر قىلىپ ئو چوقۇردە بىر
نېچە مەنۇت قاندى ئوگىراق ئۇنىگە ياقىلاشنى يولىنى ئىلەب
تاپالمەسدەن ئەترافدە يۇزب يۇردى. ئىك سوك ئول شوزدە تىگىز
ئاستىگە تۇشدىكى ئوندە كىت ئۇرۇشلارنىڭ زەربى بىلەنمەس ئىدى.
ئۇنىڭ قىلىچى ئىك سوك كىتچەنە بەدەنىنى ھەم تىشىدى.
پىچاق توغرى يورەككە ئورۇلۇپ، بىر نەفەسدە ئولدى. كىتچەنە
بەدەنى قىلىچدە قالدى. بالى ئۇنى ئالپ قاقچىدە تىزدە باشقە ھەيوانلەر
ئاراسىدە يوقالدى.

بىر مەنۇتچە ئاناسى ھەيران بولسە قالدى كىيىن بولسە ھەم
سونى دۈمى بىلەن ئورۇشنى توختاتىپ سىكىن سۇ ئۇستىگە چىقىپ

ئالب ئەتراڧىگە قارادى، ھېچ نەرسە تۇشۇنمەگەن بولسۇن تاغنى
بىر يۈكۈردى.

يەنەدەن تېڭىز قۇشلەرى ھەۋاگە ئۇچۇشۇپ، ئايىق تېڭىز بويىدە
خاۋاتراق بىلەن باشىنى كۈتەرىپ قولاق سالىدى.
بوتە — ئۇل كىن ئوز بالاسىنى قەيتىپ ھېچ كۈرەلمەيدىمى؟ دىيىپ
خەفە بولۇپ سورەدى.

ئەندى ئەمەكى ھېچ جەۋاب بىرمەيدى.
— مەن شۇنى بىرەن كەسە شۇ قىلىچ بالىدەن قوتقازىشىنى
ئىستەپ ئىدىم — دىيىپ بوتە يۈزىگە ئالتىپ تۇشكەن كۈز ياشىنى
ئارتىپ ئالدى.

ئايىق سۈزە تۇرغان موز دالالەرىدە ئىت بالىلەرى ئارقەسىدىن
قۇۋار ئىدى. بىردەن ئۇل شۇنغۇب بىرنىچە مەنۇتدەن سوڭ موز
دالەسىنىڭ خۇددى بويىدەن چىقىدى. ئۇ، ئىك ياقىداغى ئىت بالىنى
سۇگە توشۇپ تۇرغان چاغىدە بويىنىدەن بوغۇب ئالدى.

Цена 25 коп.

دہ رخی 25 تیین

Fao
3225

بئۇن دۇنيا يوقسۇللارى، بىرلەشكەن!

3 كىتاب

بالالار كۇتۇبخانىسى

چارلىز - روبىرتس

1927/863

تويوقسان بىر دوستلق

ۋە

تىگىز بالاسى

ئوزبەكچەلەشدرگرچىسى: م. غەلىپى

س. س. س. ر. خەلقلەرىنىڭ مەركەز نەشرىياتى

مەسكەۋ - 1925 يىلى

